

**Bruxelles, 26. kolovoza 2026.
(OR. en)**

12326/26

**ENFOPOL 282
JAI 1050**

POP RATNA BILJEŠKA

Od:	Glavna tajnica Europske komisije, potpisala direktorica Martine DEPREZ
Datum primitka:	29. srpnja 2026.
Za:	Thérèse BLANCHET, glavna tajnica Vijeća Europske unije
Br. dok. Kom.:	COM(2026) 408 final
Predmet:	IZVJEŠĆE KOMISIJE EUROPSKOM PARLAMENTU I VIJEĆU o provedbi Direktive (EU) 2019/1153 o utvrđivanju pravila kojima se olakšava uporaba financijskih i drugih informacija u svrhu sprečavanja, otkrivanja, istrage ili progona određenih kaznenih djela i stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 2000/642/PUP, uključujući procjenu potrebe i proporcionalnosti proširenja definicije financijskih informacija

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument COM(2026) 408 final.

Priloženo: COM(2026) 408 final

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 29.7.2026.
COM(2026) 408 final

IZVJEŠĆE KOMISIJE EUROPSKOM PARLAMENTU I VIJEĆU

**o provedbi Direktive (EU) 2019/1153 o utvrđivanju pravila kojima se olakšava uporaba
financijskih i drugih informacija u svrhu sprečavanja, otkrivanja, istrage ili progona
određenih kaznenih djela i stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 2000/642/PUP,
uključujući procjenu potrebe i proporcionalnosti proširenja definicije financijskih
informacija**

1. UVOD

Direktiva (EU) 2019/1153 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o utvrđivanju pravila kojima se olakšava uporaba financijskih i drugih informacija u svrhu sprečavanja, otkrivanja, istrage ili progona određenih kaznenih djela i stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 2000/642/PUP (dalje u tekstu „Direktiva”) stupila je na snagu 31. srpnja 2019. Dvadeset šest država članica EU-a za koje je ona obvezujuća (tj. sve osim Danske) moralo je staviti na snagu zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s Direktivom do 1. kolovoza 2021.

Opći je cilj Direktive tijelima za izvršavanje zakonodavstva olakšati pristup financijskim informacijama¹, čime se doprinosi širim politikama u području unutarnjeg tržišta i sigurnosti u svrhu sprečavanja i suzbijanja pranja novca i kriminalnih aktivnosti. Direktivom se utvrđuju pravila koja tijelima za izvršavanje zakonodavstva omogućuju pristup centraliziranim registrima bankovnih računa uspostavljenima 2015. Direktivom (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća² (dalje u tekstu „trenutačno primjenjiva Direktiva o borbi protiv pranja novca”). U njoj se utvrđuju i zahtjevi za lakšu razmjenu informacija između tijela za izvršavanje zakonodavstva i financijsko-obavještajnih jedinica na nacionalnoj i prekograničnoj razini, kao i za suradnju tih aktera s Europolom. Takav pristup i razmjena informacija podliježu skupu posebnih mjera za zaštitu podataka.

U ovom se izvješću preispituje provedba Direktive³ i ocjenjuje njezino prenošenje u nacionalno pravo u državama članicama. **Iako je većina država članica pravilno prenijela Direktivu, i dalje postoje određeni problemi.** Istodobno, uzimajući u obzir načelo testiranja otpornosti na stres pravne stečevine EU-a i Komisijinu politiku pojednostavnjenja i smanjenja opterećenja, u izvješću se ocjenjuje povezanost Direktive s drugim zakonodavnim instrumentima EU-a.

Ovo izvješće uključuje i procjenu potrebe i proporcionalnosti proširenja definicije financijskih informacija iz Direktive. To je propisano u članku 21. stavku 3. Direktive, kojim se od Komisije zahtijeva i da prema potrebi podnese zakonodavni prijedlog. Procjena, koja se temelji na upitnicima za stručnjake i raspravama s financijsko-obavještajnim jedinicama i tijelima za izvršavanje zakonodavstva, pokazuje da postoje određeni problemi s kapacitetom tih tijela za pribavljanje i obradu financijskih informacija, ali i određena nedavna poboljšanja i primjeri uspješne prakse koji mogu olakšati uklanjanje postojećih prepreka, ne isključujući mogućnost donošenja budućih mjera, među kojima je i proširenje definicije financijskih informacija, kako bi tijela za izvršavanje zakonodavstva lakše „slijedila novac”, što podrazumijeva istragu financijskih transakcija radi prikupljanja informacija ili dokaza o kaznenom djelu, osumnjičeniku ili kriminalnoj mreži te utvrđivanja nezakonite imovine koja se može zamrznuti i oduzeti.

Treba napomenuti da se Direktiva provodila u kontekstu daljnjih poboljšanja okvira EU-a za sprečavanje pranja novca i financiranja kriminala, čime se bavi europska strategija unutarnje

¹ Direktivom su obuhvaćena tijela nadležna za sprečavanje, otkrivanje, istragu ili progon kaznenih djela koja su imenovala države članice; i porezna tijela i agencije za suzbijanje korupcije mogli bi biti obuhvaćeni u mjeri u kojoj su nadležni za takve zadaće u skladu s nacionalnim pravom.

² Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

³ Članak 21. stavak 1. Direktive.

sigurnosti („ProtectEU”)⁴. Suzakonodavci su 2024. donijeli **šesti paket mjera za sprečavanje pranja novca**, koji uključuje Direktivu (EU) 2024/1640 Europskog parlamenta i Vijeća (dalje u tekstu „nova Direktiva o borbi protiv pranja novca”)⁵, Uredbu (EU) 2024/1624 Europskog parlamenta i Vijeća⁶ i osnivanje novog tijela EU-a za sprečavanje pranja novca⁷ **te Direktivu (EU) 2024/1260 Europskog parlamenta i Vijeća**⁸, kojom će se, među ostalim, omogućiti oduzimanje bogatstva neobjašnjenog podrijetla. Direktiva je izmijenjena iste godine⁹ kako bi se nadležnim tijelima omogućio prekogranični pristup informacijama o bankovnim računima. Ta izmjena nije obuhvaćena ovim izvješćem o provedbi¹⁰.

Nakon što se u potpunosti primijeni u praksi, revidirani pravni okvir omogućit će financijsko-obavještajnim jedinicama pružanje boljih financijskih obavještajnih podataka i poboljšat će se kapaciteti tijela za izvršavanje zakonodavstva, a posebno ureda za oduzimanje imovinske koristi, za praćenje nezakonite imovine.

2. ANALIZA PRENOŠENJA DIREKTIVE U DRŽAVAMA ČLANICAMA

U ovom se odjeljku preispituje prenošenje Direktive u nacionalno pravo u državama članicama te se ocjenjuje potpunost i usklađenost nacionalnih zakona i propisa sa zahtjevima Direktive.

2.1. Imenovanje nadležnih tijela

U skladu s **člankom 3. stavkom 1.** Direktive svaka država članica među svojim **tijelima** nadležnima za sprečavanje, otkrivanje, istragu ili progon kaznenih djela **imenuje** nadležna tijela **s ovlastima za pristup njezinu nacionalnom centraliziranom registru bankovnih računa i za njegovo pretraživanje**. Ta nadležna tijela trebaju uključivati barem urede za oduzimanje imovinske koristi. U skladu s **člankom 3. stavkom 2.** Direktive svaka država članica među svojim tijelima nadležnima za sprečavanje, otkrivanje, istragu ili progon kaznenih djela imenuje nadležna tijela koja mogu **zatražiti i dobiti** financijske informacije ili financijske analize od financijsko-obavještajne jedinice. Svih 26 predmetnih država članica **pravilno je prenijelo članak 3.** Direktive. Popis imenovanih nadležnih tijela po državi članici

⁴ [EUR-Lex - 52025DC0148 - EN - EUR-Lex](#)

⁵ Direktiva (EU) 2024/1640 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. svibnja 2024. o mehanizmima koje države članice trebaju uspostaviti radi sprečavanja korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Direktive (EU) 2019/1937 te izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive (EU) 2015/849 (SL L, 2024/1640, 19.6.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj>).

⁶ Uredba (EU) 2024/1624 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. svibnja 2024. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma (SL L, 2024/1624, 19.6.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj>).

⁷ Uredba (EU) 2024/1620 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. svibnja 2024. o osnivanju Tijela za sprečavanje pranja novca i borbu protiv financiranja terorizma i izmjeni uredaba (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 1094/2010 i (EU) br. 1095/2010 (SL L, 2024/1620, 19.6.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj>).

⁸ Direktiva (EU) 2024/1260 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. travnja 2024. o povratu i oduzimanju imovine (SL L, 2024/1260, 2.5.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1260/oj>).

⁹ Direktiva (EU) 2024/1654 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. svibnja 2024. o izmjeni Direktive (EU) 2019/1153 u pogledu pristupa nadležnih tijela centraliziranim registrima bankovnih računa putem sustava povezivanja i tehničkih mjera za olakšavanje uporabe evidencija o transakcijama (SL L, 2024/1654, 19.6.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1654/oj>).

¹⁰ Prema članku 2. Direktive 2024/1654, „Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 10. srpnja 2027.”

dostupan je na stranici [Pranje novca – Migracije i unutarnji poslovi – Europska komisija](#)¹¹ i u prilogu ovom izvješću.

2.2. Pristup nadležnih tijela informacijama o bankovnim računima

U skladu s **člankom 4. stavkom 1.** Direktive države članice osiguravaju da nadležna tijela imenovana na temelju članka 3. stavka 1. **ovlast za izravan i trenutačan pristup informacijama o bankovnim računima te za pretraživanje tih informacija** radi obavljanja svojih zadaća u svrhu sprečavanja, otkrivanja, istrage ili progona teškog kaznenog djela ili pružanja potpore kaznenoj istrazi teškog kaznenog djela. **Članak 5.** Direktive sadržava **uvjete** pod kojima nadležna tijela pristupaju informacijama o bankovnim računima i pretražuju ih: pretraživanja u centraliziranom registru bankovnih računa na pojedinačnoj osnovi provodi posebno imenovano osoblje koje poštuje visoke standarde povjerljivosti, a sigurnost podataka treba osigurati tehničkim i organizacijskim mjerama.

Članak 6. Direktive propisuje da tijela koja upravljaju registrima bankovnih računa vode evidenciju **o pristupu nadležnih tijela i pretraživanju** koje provode te utvrđuje njezin minimalni sadržaj, koji uključuje: referentnu oznaku spisa, datum i vrijeme upita ili pretraživanja, vrstu podataka upotrijebljenih za pokretanje upita ili pretraživanja, identifikator rezultata, naziv imenovanog nadležnog tijela koje pretražuje informacije u registru i identifikator službenika koji je izvršio upit ili obavio pretraživanje. Nadalje, službenici za zaštitu podataka trebaju redovito provjeravati evidencije, koje se na zahtjev stavljaju na raspolaganje nacionalnom nadležnom nadzornom tijelu i brišu pet godina nakon izrade.

Općenito, **prenošenjem** tih članaka Direktive u državama članicama nadležnim se tijelima **osigurava brz pristup informacijama o bankovnim računima** i jamči sigurnost podataka.

Nekoliko država članica nije pravilno prenijelo neke zahtjeve utvrđene u članku 5. To se posebno odnosi na zahtjev da osoblje poštuje stroge profesionalne standarde povjerljivosti i zaštite podataka, da ima čvrst integritet i odgovarajuće vještine, kao i na zahtjev za uspostavu tehničkih i organizacijskih mjera za sigurnost podataka u skladu s visokim tehnološkim standardima. Međutim, treba istaknuti da nekoliko država članica primjenjuje te zahtjeve u praksi bez obzira na to što u njihovu nacionalnom pravu ne postoji posebna pravna odredba koja ih propisuje.

Sve predmetne države članice vode evidencije radi praćenja pristupa imenovanih nadležnih tijela informacijama o bankovnim računima i njihova pretraživanja. Međutim, i dalje postoje određeni problemi u pogledu usklađenosti. U dva su slučaja tijela koja vode evidencije tijela koja pristupaju informacijama, a ne upravitelj nacionalnog centraliziranog registra bankovnih računa. U nekim slučajevima odredbe o prenošenju ne osiguravaju da evidencije sadržavaju sav potrebni sadržaj ili se propisana razdoblja njihova čuvanja ne podudaraju s petogodišnjim razdobljem propisanim Direktivom.

Treba napomenuti da su zahtjevi iz članka 6. Direktive konkretniji od općih zahtjeva za tijela za izvršavanje zakonodavstva u vezi s obradom osobnih podataka kako je utvrđeno u Direktivi (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća¹², kojom se uspostavljaju zaštitne mjere koje

¹¹ Izravna poveznica: https://home-affairs.ec.europa.eu/competent-authorities-designated-pursuant-article-3-directive-eu-20191153_hr

¹² Direktiva (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP (SL L 119, 4.5.2016., str. 89., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj>).

odgovaraju pristupu informacijama predviđenom u Direktivi. Utvrđeni nedostaci u prenošenju često se odnose na aspekte za koje su Direktivom uvedeni konkretniji zahtjevi od onih predviđenih Direktivom (EU) 2016/680. Na primjer, iako se člankom 25. stavkom 1. te direktive zahtijeva da se evidencije koje „omogućuju da se ustanovi obrazloženje, datum i vrijeme takvih postupaka te, ako je to moguće, identitet osobe koja je obavila uvid ili otkrila osobne podatke” stave na raspolaganje nadzornom tijelu na zahtjev, člankom 6. Direktive ide se korak dalje i zahtijeva se vođenje evidencija o jedinstvenom identifikatoru ili rezultatima ili referentnoj oznaci nacionalnog spisa tako što se službenike za zaštitu podataka u centraliziranim registrima bankovnih računa obvezuje na redovitu provjeru evidencija te se utvrđuju posebna razdoblja čuvanja nakon kojih se trebaju izbrisati.

2.3. Razmjena informacija između nadležnih tijela i financijsko-obavještajnih jedinica na nacionalnoj razini te među nadležnim tijelima ili financijsko-obavještajnim jedinicama na međunarodnoj razini

Poglavlje III. Direktive (članci od 7. do 10.) sadržava odredbe za olakšavanje suradnje na nacionalnoj razini između financijsko-obavještajnih jedinica i tijela za izvršavanje zakonodavstva, pri čemu financijsko-obavještajne jedinice dostavljaju financijske informacije i analize tijelima za izvršavanje zakonodavstva, a tijela za izvršavanje zakonodavstva dostavljaju financijsko-obavještajnim jedinicama informacije o izvršavanju zakonodavstva. Tim se člancima predviđa mogućnost prijenosa takvih informacija drugim državama članicama i utvrđuju pravila o razmjeni informacija među financijsko-obavještajnim jedinicama država članica i o razmjeni informacija koje su tijela za izvršavanje zakonodavstva dobila od svojih financijsko-obavještajnih jedinica s tijelima za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica.

2.3.1. Razmjena informacija između nadležnih tijela i financijsko-obavještajnih jedinica na nacionalnoj razini

Člankom 7. Direktive propisuje se da financijsko-obavještajne jedinice surađuju sa svojim nacionalnim nadležnim tijelima imenovanima u skladu s člankom 3. stavkom 2. Direktive, na zahtjev i na pojedinačnoj osnovi, pružanjem **financijskih informacija** koje već posjeduju ili **financijskih analiza** koje izrađuju. U članku 7. stavcima 2. i 4. Direktive utvrđeni su dodatni **uvjeti** takve razmjene informacija: odluka o širenju informacija prepušta se financijsko-obavještajnoj jedinici, koja može odbiti zahtjev iz različitih razloga, uključujući mogući negativan učinak na istrage ili analize u tijeku, nerazmjernost zahtjeva s obzirom na legitimne interese fizičke ili pravne osobe ili irelevantnost zahtjeva. U skladu s člankom 7. stavkom 3. Direktive financijsko-obavještajne jedinice moraju objasniti svako odbijanje odgovora na zahtjev za informacije, a nadležno tijelo može upotrebljavati takve informacije u svrhe koje nisu prvotno odobrene samo uz prethodno odobrenje predmetne financijsko-obavještajne jedinice.

U nekoliko država članica postoje manji nedostaci: jedna država članica primjenjuje opće odredbe o suradnji među tijelima kako bi prenijela taj članak, druga država članica upućuje na financiranje terorizma, pranje novca i predikatna kaznena djela umjesto na područje primjene Direktive, tj. teška kaznena djela, a treća država članica ne omogućuje financijsko-obavještajnoj jedinici da odgovara na zahtjeve svih imenovanih tijela, nego samo pravosudnih tijela. Isto vrijedi i za dodatne uvjete kojima se uređuje razmjena informacija, pri čemu u nekim državama članicama i dalje postoje nedostaci u prenošenju.

U skladu s **člankom 8.** Direktive države članice moraju se pobrinuti da njihova imenovana **nadležna tijela** na pojedinačnoj osnovi pravodobno **odgovore** na zahtjeve nacionalne **financijsko-obavještajne jedinice za informacije o izvršavanju zakonodavstva** ako su te informacije potrebne za sprečavanje, otkrivanje i suzbijanje pranja novca, povezanih predikatnih kaznenih djela i financiranja terorizma.

Svih 26 država članica omogućilo je svojim **financijsko-obavještajnim jedinicama da odgovore na zahtjeve imenovanih nadležnih tijela za financijske informacije ili analize** i od tih su tijela zatražile da odgovore na zahtjeve financijsko-obavještajnih jedinica za informacije o izvršavanju zakonodavstva.

Pri procjeni primjene članka 7. i 8. Direktive u širem okviru trebalo bi istaknuti dva elementa. Prvo, od 2024. u novoj Direktivi o borbi protiv pranja novca posebno se detaljno uređuju odgovori na zahtjeve za informacije nadležnih tijela i pristup informacijama o izvršavanju zakonodavstva, utvrđuju se načela kao što je autonomija financijsko-obavještajnih jedinica u širenju informacija te se potiče izravan pristup financijsko-obavještajnih jedinica informacijama o izvršavanju zakonodavstva¹³. Ne samo da nova Direktiva o borbi protiv pranja novca u nekim aspektima nadilazi ovu Direktivu, već nekoliko manjih nepodudarnosti i preklapanja s odgovarajućim odredbama nove Direktive o borbi protiv pranja novca i ove Direktive mogu nacionalnim tijelima prouzročiti određenu nesigurnost u provedbi ta dva instrumenta¹⁴. Drugo, kako je dodatno pojašnjeno u analizi u odjeljku III. ovog izvješća, mnoge države članice uspostavile su učinkovite mehanizme za suradnju između financijsko-obavještajnih jedinica i tijela za izvršavanje zakonodavstva, od međusobnog raspoređivanja časnika za vezu do osnivanja međuagencijskih radnih skupina, koji nadilaze model odgovora na zahtjev uređen Direktivom.

2.3.2. Razmjena informacija među financijsko-obavještajnim jedinicama različitih država članica

U skladu s **člankom 9.** Direktive države članice dopuštaju svojim **financijsko-obavještajnim jedinicama** da u iznimnim i hitnim slučajevima **razmjenjuju** financijske informacije ili financijske analize koje bi mogle biti relevantne za obradu ili analizu informacija o terorizmu ili organiziranom kriminalu povezanom s terorizmom.

Svih 26 predmetnih država članica pravilno je prenijelo taj zahtjev. U tom kontekstu valja istaknuti da od svibnja 2024. članak 31. stavak 7. nove Direktive o borbi protiv pranja novca nadilazi zahtjev iz članka 9. Direktive time što se od financijsko-obavještajnih jedinica zahtijeva da u iznimnim i hitnim slučajevima na međusobni zahtjev odgovore u roku od jednog

¹³ Vidjeti posebno članak 21. stavak 1. točku (c) nove Direktive o borbi protiv pranja novca, u kojoj se navodi da se financijsko-obavještajnim jedinicama omogućuje izravan ili neizravan pristup informacijama o izvršavanju zakonodavstva (u članku 21. stavku 3. te direktive pojašnjava se da se „FOJ-u odobri izravan pristup” takvim informacijama „kad god je to moguće”) i članak 22. te direktive, u kojem se navodi da se financijsko-obavještajnim jedinicama omogućuje da pravodobno odgovore na obrazložene zahtjeve niza tijela za informacije, u kojima je iskazana zabrinutost u pogledu pranja novca, povezanih predikatnih kaznenih djela ili financiranja terorizma.

¹⁴ Na primjer, činjenica da se u novoj Direktivi o borbi protiv pranja novca razmatra mogućnost izravnog pristupa financijsko-obavještajne jedinice informacijama o izvršavanju zakonodavstva (dok se člankom 8. Direktive uređuje pristup samo na zahtjev), da se njome financijsko-obavještajnoj jedinici omogućuje da odgovori javnim tijelima nadležnima za istragu ili kazneni progon slučajeve pranja novca, povezanih predikatnih kaznenih djela ili financiranja terorizma, ili nadležnima za praćenje, zapljenu ili zamrzavanje i oduzimanje imovine stečene kaznenim djelom (dok se člankom 7. Direktive financijsko-obavještajnoj jedinici omogućuje samo da odgovori imenovanim tijelima) te da se od tijela zahtijeva da financijsko-obavještajnoj jedinici dostavi povratne informacije, što je obveza koja nije predviđena Direktivom.

radnog dana. Tom novom obvezom pojašnjavaju se obveze financijsko-obavještajnih jedinica u situacijama iz članka 9. Direktive, primjerice određivanjem roka od jednog dana za dostavu informacija, a ima i šire područje primjene jer nije ograničena na terorizam ili organizirani kriminal povezan s terorizmom.

2.3.3. Razmjena informacija među nadležnim tijelima različitih država članica

Članak 10. stavak 1. Direktive propisuje da države članice svojim imenovanim **nadležnim tijelima omoguće razmjenu financijskih informacija ili financijskih analiza** dobivenih od njihovih financijsko-obavještajnih jedinica **s imenovanim nadležnim tijelima drugih država članica**, na zahtjev i na pojedinačnoj osnovi. U skladu s tom odredbom, takve se informacije trebaju upotrebljavati u svrhu za koju su zatražene ili dostavljene. Mogu se upotrebljavati u drugačije svrhe ili ih mogu upotrebljavati druga tijela samo uz prethodnu suglasnost financijsko-obavještajne jedinice koja ih dostavlja.

Države članice osigurale su da njihova **imenovana nadležna tijela mogu razmjenjivati informacije koje je dostavila njihova financijsko-obavještajna jedinica s ekvivalentnim tijelima** u drugim državama članicama, pri čemu u nekoliko država članica i dalje postoje nedostaci u prenošenju. Na primjer, zakonodavstvo jedne države članice omogućuje imenovanom nadležnom tijelu razmjenu osobnih podataka među državama članicama, koja u širem smislu i bez izričitog spominjanja obuhvaća financijske informacije ili financijsku analizu. U dvjema državama članicama članak 10. Direktive prenesen je bez izričitih odredaba o ograničenju svrhe ili prethodnoj suglasnosti. Međutim, ograničenje izvorne svrhe i prethodna suglasnost financijsko-obavještajne jedinice koja dostavlja informacije sada su sadržani u članku 34. nove Direktive o borbi protiv pranja novca. Tim se člankom financijsko-obavještajnim jedinicama omogućuje uvođenje određenih ograničenja upotrebe informacija koje dostavljaju financijsko-obavještajnim jedinicama drugih država članica te se utvrđuje da financijsko-obavještajna jedinica treba dati prethodnu suglasnost financijsko-obavještajnoj jedinici druge države članice u slučaju daljnjeg širenja tih informacija. Ta prethodna suglasnost daje se odmah, a odbija se u ograničenim okolnostima.

Treba napomenuti i da je članak 34. nove Direktive o borbi protiv pranja novca *lex specialis* u odnosu na Direktivu (EU) 2023/977 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁵, kojom su već utvrđena detaljna organizacijska i postupovna pravila za primjerenu i učinkovitu razmjenu informacija među tijelima za izvršavanje zakonodavstva država članica, među ostalim za razmjenu informacija o jedinstvenim kontaktnim točkama u jasno utvrđenim rokovima. Status Direktive kao *lex specialis* u odnosu na Direktivu (EU) 2023/977 podrazumijeva da razmjena financijskih informacija i analiza među tijelima za izvršavanje zakonodavstva podliježe različitom skupu pravila u usporedbi s vrstom informacija iz članka 2. točke 4. Direktive (EU) 2023/977: u člancima od 7. do 10. Direktive ne postoje rokovi za brzu razmjenu informacija ili prekograničnih analiza između financijsko-obavještajnih jedinica i nadležnih tijela, kao ni pravila na temelju kojih bi jedinstvene kontaktne točke bile upoznate s tim razmjenama. Ta se razlika kosi sa stvarnim stanjem jer tijela koja surađuju u određenoj istrazi često razmjenjuju informacije o činjenicama i okolnostima tog slučaja, pri čemu su financijske informacije samo dio tog skupa indicija i dokaza. U usporedbi s drugim vrstama informacija, taj bi različiti skup pravila razmjene financijskih informacija mogao uzrokovati poteškoće te ne odražava operativne prakse tijela za izvršavanje zakonodavstva.

¹⁵ Direktiva (EU) 2023/977 Europskog parlamenta i Vijeća od 10. svibnja 2023. o razmjeni informacija između tijela za izvršavanje zakonodavstva država članica i o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2006/960/PUP (SL L 134, 22.5.2023., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/977/oj>).

2.4. Razmjena informacija s Europolom

U poglavlju IV Direktive propisuje se **razmjena informacija tijela za izvršavanje zakonodavstva i financijsko-obavještajnih jedinica s Europolom**. Prema člancima 11. i 12. Direktive države članice ovlašćuju svoja nadležna tijela i financijsko-obavještajne jedinice da Europolu, na propisno obrazložen zahtjev i na pojedinačnoj osnovi, dostavljaju informacije o bankovnim računima (za nadležna tijela) i financijske informacije ili analize (za financijsko-obavještajne jedinice). Prema članku 12. stavku 3. Direktive, financijsko-obavještajne jedinice dužne su obrazložiti svaki slučaj odbijanja takvog zahtjeva. **Člankom 13. stavkom 1.** Direktive propisuje se obveza elektroničke razmjene informacija s Europolom putem aplikacije SIENA ili, gdje je primjenjivo, mreže FIU.Net. **Člankom 14.** Direktive uređuju se **zahtjevi** koje Europol mora ispuniti u pogledu zaštite podataka, kao što su ograničavanje obrade informacija primljenih u skladu s poglavljem IV. Direktive na posebno imenovano osoblje i obavješćivanje Europolova službenika za zaštitu podataka o svakoj razmjeni.

Predmetne države članice općenito su pravilno prenijele te odredbe, ali i dalje postoje određeni problemi s prenošenjem, kao što je nepostojanje izričitih odredaba o aplikaciji SIENA i mreži FIU.Net ili objašnjenja financijsko-obavještajnih jedinica zbog neudovoljavanja zahtjevu Europola. Međutim, SIENA i FIU.Net zadani su kanal za komunikaciju između Europola i tijela za izvršavanje zakonodavstva i financijsko-obavještajnih jedinica čak i u državama članicama čija zakonodavstva ne sadržavaju izričitu odredbu. Kako je prikazano u analizi u odjeljku 3. ovog izvješća, te su odredbe Europolu olakšale pristup bankovnim računima i financijskim informacijama.

2.5. Dodatne odredbe o obradi osobnih podataka i praćenju

Poglavlje V. Direktive sadržava dodatne odredbe o obradi osobnih podataka i propisuje razmjenu informacija između financijsko-obavještajnih jedinica i tijela za izvršavanje zakonodavstva na nacionalnoj i prekograničnoj razini te između financijsko-obavještajnih jedinica i Europola, kako je navedeno u članku 15., kojim se utvrđuje područje primjene odredaba tog poglavlja.

Članak 16 Direktive **propisuje da obrada osjetljivih osobnih podataka**, kao što su informacije kojima se otkriva rasno ili etničko podrijetlo ili politička mišljenja, podliježe odgovarajućim zaštitnim mjerama i da se **provodi u skladu s primjenjivim pravilima o zaštiti podataka**. Osim toga, te podatke obrađuje osoblje koje je ovlastio voditelj obrade i koje djeluje prema uputama službenika za zaštitu podataka te mora proći posebno osposobljavanje. Taj zahtjev da osjetljive podatke može obrađivati samo ovlašteno i posebno osposobljeno osoblje **nije uvijek dio nacionalnog prava**. Takvi nedostaci u prenošenju mogli bi proizlaziti iz činjenice da, iako Direktiva (EU) 2016/680 kao prethodnica ove Direktive već sadržava opći zahtjev za odgovarajućim zaštitnim mjerama u obradi osjetljivih podataka, u njoj se izričito ne navodi zahtjev za posebno osposobljeno i ovlašteno osoblje. Treba napomenuti da takav poseban zahtjev nije utvrđen u drugim novijim aktima Unije kojima se uređuju razmjene informacija nalik onima iz Direktive. Stoga je potrebno uzeti u obzir učinak različitih pravila na tijela koja postupaju sa sličnim podacima, tj. jedan skup pravila za osjetljive podatke u općim situacijama i drugi pri postupanju s osjetljivim podacima u kontekstu financijskih informacija ili kad financijsko-obavještajne jedinice razmjenjuju informacije u hitnim slučajevima povezanim s terorizmom.

Prema članku 17. Direktive države članice dužne su se pobrinuti da se za svaku razmjenu evidentiraju ime i podaci za kontakt organizacije i službenika koji traži informacije, referentna

oznaka nacionalnog predmeta, predmet zahtjeva i sve mjere za izvršenje takvih zahtjeva. Ti se podaci čuvaju pet godina i na zahtjev se stavljaju na raspolaganje nacionalnom nadzornom tijelu. **Države članice naišle su na nekoliko problema pri prenošenju te odredbe**, kao što je nepostojanje izričite zakonske odredbe o vođenju evidencije, čak i ako se to provodi u praksi, ili ograničavanje evidencije samo na pojedine razmjene (npr. u jednoj državi članici evidentiraju se samo zahtjevi financijsko-obavještajne jedinice).

Čini se da je u nekim slučajevima tome uzrok činjenica da su zahtjevi iz članka 17. Direktive **konkretniji od općeg okvira za pravila o zaštiti podataka koja vrijede za tijela za izvršavanje zakonodavstva**, koji propisuje samo vođenje evidencije pri upotrebi automatiziranih sustava obrade. Osim toga, kako bi se bolje razumio učinak članka 17. Direktive, treba uzeti u obzir da su zahtjevi iz tog članka konkretniji od drugih novijih akata Unije o razmjeni informacija među tijelima, kao što su Direktiva (EU) 2024/1260, nova Direktiva o borbi protiv pranja novca ili Direktiva (EU) 2023/977, koje sadržavaju općenitije zahtjeve za vođenje evidencije kojima se jedinstvenoj kontaktnoj točki nalaže uvođenje jedinstvenog elektroničkog sustava vođenja predmeta. Uz ostale aspekte, trebalo bi pojasniti i evidentiraju li se već u takvim sustavima vođenja predmeta neke razmjene informacija iz Direktive jer tijela za izvršavanje zakonodavstva često razmjenjuju podatke o financijskim aktivnostima zajedno s drugim relevantnim informacijama o istrazi.

Treba uzeti u obzir i da zahtjev za vođenje evidencije iz članka 17. Direktive stvara administrativno opterećenje. Evidencija koju treba voditi obuhvaća razmjene između 26 financijsko-obavještajnih jedinica i ukupno oko 200 imenovanih nadležnih tijela, od kojih se neka, kao što su pravosudna tijela ili tijela za izvršavanje zakonodavstva, sastoje od stotina odjela ili službi.

Naposljetku, članak 19 Direktive propisuje državama članicama da prikupljaju i dostavljaju Komisiji **statističke podatke o broju pretraživanja centraliziranog registra bankovnih računa**, podatke kojima se mjeri broj zahtjeva za informacije koje je izdalo svako tijelo u skladu s Direktivom i podatke o daljnjem postupanju u vezi s tim zahtjevima, informacije kojima se mjeri vrijeme odgovora na takve zahtjeve i podatke kojima se mjere troškovi ljudskih ili informatičkih resursa za domaće i prekogranične zahtjeve.

Općenito, odredbe ovog poglavlja i dalje dovode do niza pitanja u vezi s prenošenjem, koja su često povezana s međudjelovanjem više zakonodavnih instrumenata. Unatoč nepostojanju izričitih odredbi u nacionalnom pravu, u nekoliko je slučajeva uočena usklađenost u praksi.

3. PROCJENA POTREBE I PROPORCIONALNOSTI PROŠIRENJA DEFINICIJE FINANCIJSKIH INFORMACIJA

U ovom se odjeljku procjenjuje je li potrebno i razmjerno proširiti definiciju financijskih informacija iz Direktive i, u konačnici, opseg informacija dostupnih tijelima za izvršavanje zakonodavstva u skladu s Direktivom.

Direktivom 2019/1153 uspostavlja se sustav u kojem financijsko-obavještajna jedinica u svakoj državi članici može na zahtjev skupa imenovanih nadležnih tijela pružiti financijske informacije, definirane kao „sve vrste informacija ili podataka, kao što su podaci o financijskoj imovini, kretanju sredstava ili financijskim poslovnim odnosima, kojima već raspolažu FOJ-evi”. Nadležna tijela zatim mogu podijeliti te informacije s ekvivalentnim tijelima u drugim državama članicama. **Prema članku 21. stavku 3.** Direktive Komisija je **dužna izvješćivati** Europski parlament i Vijeće **o potrebi i proporcionalnosti proširenja definicije financijskih informacija** na sve vrste **informacija ili podataka kojima raspolažu javna tijela ili**

obveznici i koji su dostupni financijsko-obavještajnim jedinicama bez poduzimanja prisilnih mjera u skladu s nacionalnim pravom.

Kako bi se ispunio taj zahtjev, u ovom se odjeljku procjenjuje je li potrebno da, uz informacije kojima već raspolažu financijsko-obavještajne jedinice, nadležna tijela mogu dobiti i druge relevantne informacije, npr. od privatnih poduzeća i drugih tijela, posebno putem financijsko-obavještajne jedinice.

Ta se procjena temelji na upitnicima koje je poslala Europska komisija kako bi prikupila stajališta financijsko-obavještajnih jedinica i tijela za izvršavanje zakonodavstva, na koje je odgovorilo 16 financijsko-obavještajnih jedinica i 19 tijela za izvršavanje zakonodavstva iz 13 država članica, kao i na raspravama stručnjaka za izvršavanje zakonodavstva iz svih država članica na sastanku koji se održao u studenom 2024. kako bi se istražili načini za jačanje borbe protiv financiranja kriminala. O rezultatima upitnika raspravljalo se na platformi financijsko-obavještajnih jedinica EU-a u lipnju 2025.

Općenito, povratne informacije dionika pokazuju da su **posljednjih godina znatno poboljšani kapaciteti tijela za izvršavanje zakonodavstva za pristup financijskim podacima**. To je rezultat provedbe Direktive 2019/1153, a posebno posljedičnog izravnog pristupa tih tijela registrima bankovnih računa. Tome je pridonijela i bolja informiranost država članica, što dovodi do povećanih resursa, tehničkog razvoja i pojačane suradnje među nacionalnim tijelima. Potonje se posebno odnosi na tijela za izvršavanje zakonodavstva i financijsko-obavještajne jedinice: sve financijsko-obavještajne jedinice mogu nadležnim tijelima na zahtjev dostaviti informacije kojima raspolažu, posebno one koje su obveznici prethodno prenijeli financijsko-obavještajnim jedinicama u okviru svojih aktivnosti izvješćivanja te informacije ekvivalentnih financijsko-obavještajnih jedinica.

Takvo pružanje informacija podliježe određenim uvjetima, posebno mogućnosti da financijsko-obavještajna jedinica, u skladu s načelom autonomije sadržanim u člancima 33. i 34. nove Direktive o borbi protiv pranja novca, odbije zahtjev u skladu s razlozima za odbijanje predviđenima Direktivom i ograniči upotrebu informacija dostavljenih „samo u obavještajne svrhe”, čime se isključuje njihova moguća upotreba kao dokaza u kaznenom postupku. Nekoliko tijela za izvršavanje zakonodavstva, koja su se tada pozivala na članak 55. Četvrte direktive o borbi protiv pranja novca¹⁶, **upozorilo je da ograničenje upotrebe informacija samo u obavještajne svrhe predstavlja bitnu prepreku**¹⁷. Osim što mogu dijeliti informacije

¹⁶ Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

¹⁷ To ograničenje proizlazi, među ostalim, iz činjenice da financijsko-obavještajne jedinice analiziraju sumnjive činjenice, ali obično ne mogu procijeniti jesu li kaznena djela u tijeku ili su već počinjena. Nakon toga se razmjena dokaznog materijala provodi putem *ad hoc* mehanizama i kanala za izvršavanje zakonodavstva ili pravosudnu suradnju. Vidjeti platformu EU-a za FOJ-eve, *Mapping Exercise and Gap Analysis on FIUs' Powers and Obstacles for Obtaining and Exchanging Information* (Mapiranje i analiza nedostataka u pogledu ovlasti i prepreka FOJ-eva za pribavljanje i razmjenu informacija) (2016.) na <https://ec.europa.eu/transparency/expert-groups-register/core/api/front/expertGroupAdditionalInfo/33583/download>.

Sličan problem u vezi s razmjenom poreznih informacija riješen je nakon stupanja na snagu Direktive Vijeća (EU) 2023/2226 od 17. listopada 2023. o izmjeni Direktive 2011/16/EU o administrativnoj suradnji u području oporezivanja, u kojoj se navodi da se takve informacije „mogu upotrijebiti za procjenu, primjenu i provedbu nacionalnog prava država članica o porezima iz članka 2. te o [...] sprečavanju pranja

kojima raspolažu, polovina financijsko-obavještajnih jedinica koje su odgovorile na upitnik navela je da tijelima za izvršavanje zakonodavstva mogu dostaviti i određene informacije kojima raspolažu obveznici ili druga javna tijela, uglavnom tijekom kaznenog postupka i uz sudsko odobrenje.

Osim logike zahtjeva/odgovora iz Direktive, stručnjaci su istaknuli prakse izvan područja primjene Direktive koje bi imale ključnu ulogu u poboljšanju **međuagencijske suradnje** s financijsko-obavještajnim jedinicama, kao što su upućivanje časnika za vezu iz tijela za izvršavanje zakonodavstva u financijsko-obavještajnu jedinicu i obrnuto, dugoročne ili *ad hoc* međuagencijske strukture za suradnju te javno-privatna partnerstva. Ti različiti **modeli**, razvijeni tijekom posljednjih nekoliko godina, **omogućuju razmjenu informacija koja je često brža i učinkovitija od jednostavnih odgovora na zahtjeve za informacije.**

Europol je izvijestio i o znatnim koristima od odredaba Direktive na temelju kojih od nadležnih tijela i financijsko-obavještajnih jedinica može zatražiti bankovne račune i financijske informacije, **s više od 160 zahtjeva tijekom 2023. i 2024. i stopom odgovora od 75 %**. Pokazalo se da su te informacije, upotpunjene dodatnim unakrsnim provjerama, omogućile identifikaciju prethodno nepoznatih istaknutih osumnjičenika, otkrivanje skrivenih veza, mapiranje kriminalnih financijskih tokova te zamrzavanje i povrat nezakonite imovine. Istodobno, Europol i dalje primjećuje **kašnjenja u odgovorima**, pri čemu prosječno kašnjenje od 50 dana narušava djelotvornost prekograničnih financijskih istraga.

I dalje dolazi do **problema pri dobivanju informacija od obveznika**¹⁸. Neki od njih zajednički su fazi prikupljanja obavještajnih podataka i fazi kaznenog postupka: suočena s velikim količinama financijskih podataka koje treba obraditi, nadležna tijela ukazala su na potrebu za zajedničkim formatom informacija koje financijski subjekti dostavljaju nadležnim tijelima, tehnološkim rješenjima za obradu informacija iz različitih izvora i sustavima izvoza/uvoza kako bi se upućivanje zahtjeva za financijske informacije i njihov primitak automatizirali sigurnim kanalima.

Osim toga, tijela za izvršavanje zakonodavstva pri prikupljanju dokaza obično ne mogu zatražiti informacije izravno od obveznika u predistražnoj fazi. S obzirom na poteškoće na koje zbog toga nailaze, posebno u slučajevima gospodarskog kriminaliteta u kojima je financijski trag ključan za utvrđivanje počinjenja kaznenog djela, više od dvije trećine konzultiranih tijela za izvršavanje zakonodavstva zatražilo je mogućnost izravne razmjene informacija s obveznicima u ranoj fazi istraga, uglavnom zbog brzine. Istodobno su neka tijela za izvršavanje zakonodavstva istaknula da bi u toj fazi radije zadržala posredničku ulogu financijsko-obavještajnih jedinica u razmjenama s obveznicima jer se time osigurava povjerljivost istraga koje provode.

Nadalje, **kad je ovlast tijela za izvršavanje zakonodavstva da zatraže informacije od obveznika ograničena na kaznene postupke, podrazumijeva se primjena Europskog istražnog naloga (EIN) za prekograničnu razmjenu informacija**¹⁹. Neka tijela za

novca i borbi protiv financiranja terorizma” (članak 16. stavak 1. pročišćene verzije Direktive 2011/16/EU).

¹⁸ Subjekti koji moraju poduzeti odgovarajuće korake za utvrđivanje i procjenu rizika od pranja novca i financiranja terorizma u skladu s pravilima o sprečavanju pranja novca, kao što su kreditne institucije, financijske institucije, određeni stručnjaci (npr. javni bilježnici, odvjetnici, revizori, neovisni računovođe), pružatelji usluga trustovima ili trgovačkim društvima, posrednici u prometu nekretnina, trgovci, nogometni klubovi itd.

¹⁹ Direktiva 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima (SL L 130, 1.5.2014., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/41/oj>).

izvršavanje zakonodavstva smatraju da to dovodi do znatnih problema: priznavanje EIN-a može potrajati do 30 dana, a kriminalcima su za prijenos novca preko granica potrebne minute ili čak sekunde. S druge strane, neke države članice u kojima tijela za izvršavanje zakonodavstva mogu izravno razmjenjivati informacije s obveznicima u ranoj fazi istrage navele su da mogu brže razmjenjivati informacije i preko granica. Istodobno treba podsjetiti i na činjenicu da ograničavanje takve ovlasti na istražnu fazu postupka te zahtjev za sudskim odobrenjem u većini država članica odražavaju važnost zaštite osjetljivih informacija kao što su podaci o financijskim transakcijama.

Pristup informacijama o kriptoomovini još je jedan **problem** koji se često javlja u suradnji s obveznicima. Nekoliko država članica istaknulo je nedostatak odgovora na zahtjeve za izvršavanje zakonodavstva pružatelja usluga povezanih s virtualnom imovinom sa sjedištem u trećim zemljama koji nude usluge u EU-u. To je velik problem s obzirom na to da se nezakonita upotreba kriptovaluta kao načina plaćanja ne događa samo u kontekstu kibernetičkog kriminala, već sve više i u područjima kao što su trgovina drogom ili krijumčarenje migranata²⁰. Uspostava javno-privatnih partnerstava među obveznicima, financijsko-obavještajnim jedinicama i nadležnim tijelima, pri čemu dinamični tokovi informacija omogućuju bližu i ciljanu suradnju u konkretnim slučajevima, među uspješnim je **praksama** koje su države članice istaknule za rješavanje nekih od problema u suradnji s obveznicima. Iako otprilike polovina država članica ima neki oblik javno-privatne suradnje, ona je u većini slučajeva ograničena na razmjenu tipologija i trendova. Kad partnerstva omogućuju razmjenu operativnih informacija, tijela i financijski akteri mogu surađivati u sigurnom okruženju kako bi otkrili i prekinuli nezakonite financijske aranžmane i istražiteljima pružili važne informacije²¹.

Kapacitet tijela za izvršavanje zakonodavstva za dobivanje i obradu financijskih informacija općenito se povećao zahvaljujući poboljšanjima uvedenima Direktivom te drugim pomacima u području javno-privatne suradnje i međuagencijske suradnje. No i dalje postoji niz problema, kao što su nedovoljni kapaciteti za obradu velikih količina podataka, prepreke za razmjenu među nadležnim tijelima i obveznicima tijekom prikupljanja dokaza te prekogranični izazovi, s obzirom na brzinu kojom se novac može prenositi preko granica. Neki modeli razvijeni posljednjih godina, posebno javno-privatna partnerstva, pomažu u rješavanju tih problema, dok će nedavno doneseni zakonodavni instrumenti, kao što su nova pravila o sprečavanju pranja novca i Direktiva (EU) 2024/1260, olakšati pristup nadležnih tijela financijskim informacijama. S obzirom na potrebu za provedbom tih važnih inicijativa, **u ovom trenutku nije moguće donijeti zaključak o potrebi i proporcionalnosti proširenja definicije financijskih informacija**

4. ZAKLJUČAK

Direktiva 2019/1153 uvelike je doprinijela poboljšanju kapaciteta tijela za izvršavanje zakonodavstva za pristup financijskim i drugim informacijama radi sprečavanja, otkrivanja, istraživanja i kaznenog progona kaznenih djela. **Iako i dalje ima nedostataka koje bi trebalo ukloniti, većina država članica prenijela je Direktivu na način kojim se osigurava usklađenost s ciljevima i razinom zaštitnih mjera predviđenih Direktivom.** Ne dovodeći u pitanje provedbene mjere koje bi se mogle poduzeti za ispravljanje preostalih povreda, Komisija će nastaviti surađivati s državama članicama na učinkovitoj primjeni Direktive 2019/1153. Kao prvi korak Komisija 2026. planira donijeti provedbeni akt na temelju kojeg će

²⁰ <https://www.europol.europa.eu/cms/sites/default/files/documents/EU-SOCTA-2025.pdf>
²¹ [Policy-Summary-EFIPPP-Practical-Guide-operational-cooperation-1.pdf](#)

financijski subjekti dostavljati podatke o transakcijama u zajedničkom formatu u cijelom EU-u, što je dugogodišnji zahtjev tijela za izvršavanje zakonodavstva, kako je propisano izmjenom Direktive donesenom u svibnju 2024.²²

Direktiva je i dio šireg paketa instrumenata za borbu protiv pranja novca i financiranja kriminala, od kojih su neki nedavno ojačani. U kontekstu **politike Europske komisije o pojednostavnjenju i smanjenju opterećenja**, u ovom se izvješću predstavljaju poveznice Direktive s tim instrumentima i drugim zakonodavnim aktima te praktične posljedice nekih odredaba Direktive, kao i njihov značaj za osiguravanje odgovarajućih zaštitnih mjera. To može biti temelj za daljnje rasprave s dionicima radi rješavanja problema povezanih s administrativnim opterećenjem i mogućim razlikama u odnosu na druge zakonodavne instrumente.

Naposljetku, prerano je donositi zaključke o potrebi i proporcionalnosti proširenja definicije financijskih informacija. Osim mjera uvedenih Direktivom, još uvijek postoji niz faktora koji utječu na sposobnost tijela za izvršavanje zakonodavstva da pribavljaju i obrađuju financijske informacije na kojima treba poraditi, kao što su kapacitet tijela za izvršavanje zakonodavstva da obrađuju velike količine podataka, korištenje javno-privatnih partnerstava u financijskim istragama ili brza prekogranična razmjena informacija. Štoviše, puni razmjer poboljšanja koja je donijelo novije zakonodavstvo o financijskim istragama još nije vidljiv, s obzirom na to da je relevantno zakonodavstvo još u procesu prenošenja ili stupanja na snagu.

²² Članak 6.a Direktive (EU) 2019/1153.